

Arrest

nr. 115 935 van 18 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PICERNO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 14 augustus 1993 te Malembo en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Bawoyo.

Op 1 februari 2008 werd uw vader (G.M.A.), een belangrijk leider van de organisatie Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda – Forças Armadas de Cabinda (hierna FLEC-FAC) gedood wegens zijn betrokkenheid en positie bij de organisatie. Op 7 oktober 2009 werd u sympathiserend lid van het FLEC (FAC) en sindsdien mobiliseerde u dagelijks jongeren voor de organisatie FLEC (FAC) en kwam u – samen met de vier andere leden van uw groep en de voorzitter – tweemaal per week samen om de acties te overleggen. Op 1 mei 2012 keerde u terug naar huis nadat u pamfletten van het FLEC (FAC) had verdeeld. Onderweg werd u tegen gehouden door de politie. Bij het fouilleren werden pamfletten

van het FLEC (FAC) gevonden, waarop u gearresteerd werd en meegenomen werd naar het politiebureau. Na twee dagen werd u vandaar getransfereerd naar de burgergevangenis van Cabinda. U werd er dagelijks gefolterd en gevraagd om namen van collega's bij FLEC (FAC) te noemen, maar u bleef zwijgen. Op een dag kwam (B.S.) naar uw cel en hij vroeg u geduld te hebben. Op 8 augustus 2012 kwamen twee agenten naar uw cel en ze hielpen u de gevangenis te ontvluchten. U kwam in het huis van pastoor (P.) terecht, iemand die – net als (B.S.) samenwerkte met uw vader – en u bleef bij hem tot u op 7 september 2012 uw land verliet en u per wagen naar Kinshasa reisde. Vandaar nam u op 10 september 2012 een vliegtuig naar België, waar u op 11 september 2012 toekwam. Op 12 september 2012 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging door de Angolese overheid vreest die u zoekt omwille van uw betrokkenheid bij FLEC (FAC), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende het beweerde lidmaatschap van uw vader van FLEC (– FAC) erg beperkt is.

U gaf aan dat 'FLEC' en 'FLEC-FAC' hetzelfde is (gehoor CGVS, p.6). U verklaarde dat uw vader (G.M.A.) op 1 februari 2008 gedood werd door agenten van de regering, omdat hij deel uitmaakte van de beweging FLEC (gehoor CGVS, p.3). U had er geen idee van sinds wanneer uw vader lid was van FLEC-FAC (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u aan dat hij een politiek lid was van FLEC-FAC. Toen u gevraagd werd wat zijn juiste functie was, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd waar hij lid was van FLEC-FAC, gaf u ontwijkend aan dat hij geregeld documenten van FLEC-FAC bijhad en deze moest ondertekenen, maar u er geen idee van had waar hij heen ging. Ook betreffende de documenten kon u weinig informatie geven. U had er ook geen idee van wie hem deze documenten gaf (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd waarom uw vader de documenten moest ondertekenen, gaf u aan dat hij één van de leiders was. Toen u gevraagd werd daar meer informatie over te geven, herhaalde u slechts dat hij één van de leiders was. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan er verder niets over te weten (gehoor CGVS, p.4-5). Later gaf u – vaag – aan dat hij leider van een netwerk was (gehoor CGVS, p.5). Nog later gaf u aan dat hij de belangrijkste leider was (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd namen van zijn medewerkers te geven, gaf u aan er geen te kennen. Evenmin kende u namen van mensen in het netwerk van FLEC-FAC waarvan uw vader leider was (gehoor CGVS, p.5). Vreemd genoeg gaf u later spontaan aan dat u (P.) en (B.S.) ontmoette en dat beide heren samenwerkten met uw vader. U gaf aan dat uw vader de leider van deze twee mensen was en dat (B.S.) de functie van uw vader over had genomen toen hij overleden was. Toen u gevraagd werd wat de functie van (B.S.) is, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.18). Verder kon u ook niets zeggen over (B.S.) (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd welke activiteiten uw vader – buiten het ondertekenen van bepaalde documenten – nog deed voor FLEC-FAC, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u echter aan dat hij mensen mobiliseerde om bij de beweging te komen en hij vorming gaf. Toen u gevraagd werd hoe hij dat deed, ontweek u eerst de vraag om nadien vaag aan te geven dat hij het 'privé en clandestien' deed. U had er geen idee van waar hij het deed en ook betreffende de vorming die hij gaf kon u geen verdere details verstrekken (gehoor CGVS, p.8). U had er verder geen idee van met wie uw vader vergaderde.

Gelet op bovenstaande vaagheden en onwetendheden dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat uw vader (G.M.A.) daadwerkelijk betrokken was bij FLEC-FAC – temeer daar u aangaf dat u steeds bij uw vader (en moeder) woonde tot hij gedood werd (gehoor CGVS, p.3) en men dus een betere kennis van u kan verwachten indien uw vader werkelijk een belangrijke functie binnen FLEC(-FAC) bekleedde. Dit ondermijnt niet enkel uw algemene geloofwaardigheid; evenzeer kan worden opgemerkt dat uw bewering dat u lid werd van FLEC(-FAC) omdat uw vader ook lid was van de beweging (gehoor CGVS, p.10) bijgevolg eveneens ongeloofwaardig is.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende uw beweerde lidmaatschap van FLEC (– FAC) en uw beweerde activiteiten voor FLEC (– FAC) en de organisatie FLEC (-FAC) in het algemeen eveneens erg beperkt is.

U verklaarde dat u op 7 oktober 2009 lid en sympathisant werd van de organisatie FLEC (-FAC) (gehoor CGVS, p.6 en p.9). Toen u gevraagd werd om namen van belangrijke leden van FLEC (-FAC) te noemen, gaf u Nzita Henrique Tiago en Istanislao Miguel Boma op. Toen u gevraagd werd

nog belangrijke leden van FLEC (-FAC) te noemen, gaf u aan er geen andere te kennen (gehoor CGVS, p.6-7). Verder slaagde u er niet in de naam van de schatbewaarder van FLEC (-FAC) te geven. Ook toen, u gevraagd werd namen van belangrijke generaals binnen FLEC-FAC te noemen, gaf u aan er geen te kennen (gehoor CGVS, p.7). Toen u de naam 'Alexandre Tati' opgeworpen werd, gaf u aan dat u weet dat hij bij FLEC-FAC werkt, maar u geen idee hebt van zijn functie (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Alexandre Tati sinds 2010 de voorzitter van FLEC-FAC is. Toen u verder gevraagd werd de naam van de woordvoerder van FLEC (-FAC) te geven, gaf u aan zijn naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.7).

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg om details te geven over de aanslag van FLEC-FAC op het moment dat het voetbalkampioenschap 'CAN' in 2010 plaatsvond, gaf u aan dat er op 8 januari 2010 spelers van Togo ontvoerd werden. Toen u gevraagd werd wanneer ze vrij kwamen, gaf u aan het niet te weten, maar u herhaalde te weten dat ze ontvoerd werden door leden van FLEC-FAC (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd de namen van de 'ontvoerders' te geven, gaf u aan het niet te weten, omdat u toen op het werk was (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de spelers van Togo niet ontvoerd werden, maar hun bus 'enkel' werd beschoten. Verder gaf u aan dat bij het incident één dode viel. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er twee dodelijke slachtoffers vielen bij de aanval op de bus. Toen u gevraagd werd nabij welke stad / dorp het incident zich juist voordeed, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of mensen van FLEC-FAC gearresteerd werden omwille van het incident, gaf u aan dat u het zich niet kon herinneren. Toen de vraag herhaald werd, gaf u plots aan dat u dacht dat er mensen gearresteerd werden van FLEC-FAC. Toen u gevraagd werd wie gearresteerd werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11). Toen u de naam Rodrigues Mingas opgeworpen werd, gaf u vaag aan dat hij één van de leden van FLEC (-FAC) is. Toen u gevraagd werd om meer over hem te vertellen, gaf u aan het niet te kunnen, omdat veel binnenshuis gehouden werd en niemand zijn naam laat weten. Toen u erop gewezen werd dat de naam Rodrigues Mingas uitgebreid in het nieuw kwam, gaf u aan er niets over te weten (gehoor CGVS, p.20-21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Rodrigues Mingas de leider van het FLEC is en hij in de internationale media verscheen tijdens de aanslag van FLEC-FAC op het voetbalkampioenschap 'CAN' in 2010. Van iemand die toen net lid was geworden van FLEC kan men verwachten dat hij meer afweet van dit incident dat het wereldnieuws haalde. Toen u de naam Pirilampo opgeworpen werd, gaf u aan niets over hem te weten (gehoor CGVS, p.21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat hij 'military chief of staff' was van het FLEC (-FAC) en hij – nadat hij ontvoerd werd – in maart 2011 dood gevonden werd in Congo.

U gaf verder aan dat uw groep van FLEC (-FAC) bestond uit een voorzitter en vijf leden. Toen u gevraagd werd de namen van de vier andere leden te geven, gaf u enkel de voornamen op. Toen u gevraagd werd de volledige namen van de andere leden van uw groep te geven, gaf u aan enkel de voornamen te kennen (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd wie de baas van de voorzitter van uw groep was, kon u geen naam geven omdat de voorzitter zijn naam niet zei (gehoor CGVS, p.13). Bovenstaande onwetendheden betreffende de leden van FLEC (-FAC) in uw onmiddellijke omgeving zijn des te frappanter daar u aangaf dat u tweemaal per week met hen samen zat (gehoor CGVS, p.14). Verder gaf u aan dat uw taak binnen FLEC (-FAC) bestond uit het rekruteren van nieuwe leden. U gaf aan dat u 'veel' leden rekruteerde. Toen u gevraagd werd om namen te geven van mensen die u rekruteerde voor FLEC (-FAC), gaf u aan geen namen te kennen, omdat het 'op geheime basis' was (gehoor CGVS, p.13-14). U gaf aan dat u deze taak – net als het verdelen van pamfletten van FLEC (-FAC) – dagelijks deed. U gaf aan dat u de pamfletten van uw leider kreeg, maar u had er geen idee van waar hij de pamfletten vandaan had (gehoor CGVS, p.14).

Gelet op bovenstaande talrijke vaagheden en onwetendheden betreffende FLEC in het algemeen en de activiteiten van FLEC waaraan u volgens uw verklaringen aan deel nam dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u lid was van de organisatie, laat staan dat u er activiteiten voor deed. Bijgevolg is uw bewering dat u hierdoor problemen kende eveneens ongeloofwaardig.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende het door u neergelegde uittreksel van het geboorteregister vaag en inconsistent zijn.

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg hoe u aan het uittreksel van het geboorteregister komt, gaf u aan dat de mensen die u hielpen ontsnappen u vroegen of er bij u thuis nog iets te vinden was, waarop u aangaf dat er een map was waar uw uittreksel van het geboorteregister inzat en ze dit voor u meebrachten. Toen u gevraagd werd wanneer ze uw uittreksel van het geboorteregister gingen halen, gaf u aan dat ze dit enkele dagen nadat u ontsnapte uit de gevangenis deden (gehoor CGVS, p.16). Later gaf u aan dat u – na uw ontsnapping uit de gevangenis –

één maand ondergedoken bleef en dat na die maand (P.) vroeg of hij kleding voor u kon halen – wat hij deed – en dat in die tas uw uittreksel van het geboorteregister bleek te zitten (gehoor CGVS, p.18). Toen u erop gewezen werd dat u eerst aangaf dat u uw uittreksel van het geboorteregister enkele dagen na uw ontsnapping kreeg en u nadien aangaf dat u het na meer dan één maand na uw ontsnapping kreeg, gaf u ontwijkend aan dat ze een tas met kleding gingen halen en het uittreksel van het geboorteregister er ook inzat, maar ze dit niet wisten en ze ook niet vroegen naar documenten (gehoor CGVS, p.19). Niet alleen zijn uw verklaringen betreffende het verkrijgen van het uittreksel van het geboorteregister inconsistent, evenzeer spreekt u zichzelf tegen door de ene keer te zeggen dat u de mensen die u hielpen ontsnappen vroeg om een map met uw uittreksel van het geboorteregister te halen en de andere keer te zeggen dat ze niet wisten dat ze het uittreksel van het geboorteregister bijhadden en ze ook niet vroegen naar documenten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

Het door u neergelegde uittreksel van het geboorteregister werd reeds hogerop besproken. Verder kan worden opgemerkt dat het uittreksel van het geboorteregister dat u voorlegt, geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in hoofddorde de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker kon omtrent het lidmaatschap van zijn vader slechts aangeven waarvan hij op de hoogte is en wenste enkel eerlijk te zijn. Hij benadrukt zijn jonge leeftijd en geeft aan bij het overlijden van zijn vader slechts veertien te zijn geweest. Bovendien mocht hij van zijn vader niet meer weten omdat alles in het geheim moest gebeuren en zijn vader hem wilde beschermen, te meer gezien zijn jonge leeftijd. Van een kind mag niet worden verwacht interesse te tonen voor de professionele bezigheden van zijn vader. Ook B.S. deelde slechts mee dat deze de functie van verzoekers vader overnam. Politieke leden geven niet zomaar prijs wat hun functie is en wat deze inhoudt.

Verzoeker stelt zelf lid te zijn geworden van de organisatie niet enkel omdat zijn vader lid was doch ook vanuit de overtuiging dat Cabinda geen deel is van Angola. Waar wordt geoordeeld dat zijn kennis over zijn lidmaatschap, activiteiten en de organisatie in het algemeen beperkt is, doet dit volgens hem niet af aan het feit dat hij activiteiten verrichtte voor de beweging. Hij was louter sympathiserend lid, deed wat zijn leider vroeg en stelde voor de plaatsen op te noemen waar hij pamfletten uitdeelde.

De tegenstrijdigheid over het uittreksel van het geboorteregister zal te wijten zijn aan vertaalproblemen. Verzoeker is formeel dat dit één maand na zijn ontsnapping werd gehaald, wanneer P. vroeg of deze kledij kon gaan halen. In de tas met kleding die P. ging halen, zat het uittreksel uit het geboorteregister. Verzoeker merkt verder op dat geboorte-uittreksels zo worden uitgereikt in Angola, stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) niet zou hebben geaarzeld om een gebrek aan documenten aan hem te verwijten en betoogt in de onmogelijkheid te zijn om zijn identiteitskaart bij te brengen “gezien deze hem werd afgenomen in de gevangenis”.

2.1.2. Verzoeker voert in ondergeschikte orde de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt dat uit het voorgaande blijkt dat hij persoonlijk en rechtstreeks wordt geïnterviewd door de Angolese overheid.

Verder valt volgens verzoeker moeilijk te betwisten dat er een problematische veiligheidssituatie is in Cabinda. Ter staving brengt hij het reisadvies bij dat door de Belgische overheid wordt gegeven inzake Angola en, meer specifiek, Cabinda (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.2.1. De aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.5. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter adstructie van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen en des te meer klemmt daar hij hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hij bleek immers niet in staat te preciseren met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd en kon evenmin aangeven hoeveel zijn reis zou hebben gekost (administratief dossier, stuk 4, p.16-17).

Inzake het geboortecertificaat dat hij bijbrengt ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit (administratief dossier, stuk 9: documenten), legde verzoeker blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing tegenstrijdige verklaringen af; dit omtrent het moment waarop hij dit bekwaam als de vraag of de personen die het hem bezorgden wisten of zij het geboortecertificaat al dan niet bijhadden. Voor zover hij dit wijt aan vertaalproblemen, dient te worden vastgesteld dat deze uitleg niet kan worden aangenomen. De verklaringen in kwestie zijn vooreerst duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeker gaf bij het CGVS verder eenduidig aan de tolk goed te begrijpen en er werd hem gemeld dat eventuele problemen, betreffende de tolk of andere, gemeld moesten worden, hetgeen verzoeker naliet te doen (administratief dossier, stuk 4, p.1-2). Verzoeker en de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor maakten nergens enige gefundeerde melding van problemen aangaande de vertaling of communicatie. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op

normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen vertaalproblemen worden afgeleid. Bijgevolg blijven voormelde tegenstrijdigheden onverminderd overeind. Deze tegenstrijdigheden maken, in combinatie met het gegeven dat het geboortecertificaat geen objectieveerbare gegevens bevat aan de hand waarvan kan worden nagegaan dat verzoeker de persoon is op wie dit stuk betrekking heeft, dat dit document hoogstens een zwakke aanwijzing vormt voor verzoekers identiteit.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt verder ondergraven doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt ter verklaring van het ontbreken van andere identiteitsdocumenten. De bewering in het verzoekschrift dat hij in de onmogelijkheid zou zijn om zijn identiteitskaart bij te brengen omdat deze in de gevangenis zou zijn afgenomen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.7), kan immers niet worden gerijmd met zijn eerderde verklaringen. Bij het CGVS verklaarde hij herhaaldelijk en uitdrukkelijk dat zijn identiteitskaart, net als zijn Cedula, bij hem thuis lag (administratief dossier, stuk 4, p.16).

Verzoeker voert in het kader van zijn asielrelaas aan dat zijn vader actief was voor het FLEC-FAC en ingevolge zijn betrokkenheid bij en positie binnen deze organisatie werd gedood. Hij brengt echter niet het minste begin van bewijs bij ter staving van de voorgehouden politieke activiteiten van zijn vader, noch van het gegeven dat zijn vader ingevolge deze activiteiten zou zijn gedood. Dit klemt des te meer daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het overlijden van zijn vader. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij dat deze overleed op "01.12.2008" (administratief dossier, stuk 13, verklaring, nr.11), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat deze overleed op "1/2/2008" en dat zijn moeder, die stierf in maart 2008, overleed ten gevolge van het verdriet door het overlijden van zijn vader (administratief dossier, stuk 4, p.3).

Waar verzoeker het overlijden van zijn vader linkt aan diens positie binnen het FLEC-FAC, dient bovendien te worden vastgesteld dat zich een kennelijke omissie voordoet in zijn verklaringen in de vragenlijst. Aldaar gaf hij nergens aan dat zijn vader actief was voor of lid was van deze organisatie en vermeldde hij evenmin dat zijn vader ingevolge dit lidmaatschap door de Angolese regering zou zijn gedood. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant element als het vermoorden van zijn vader omwille van diens lidmaatschap van FLEC-FAC door de Angolese overheid hierin spontaan zou hebben vermeld. Minstens kon worden verwacht dat hij hiervan melding zou hebben gemaakt wanneer werd gevraagd of hij, naast de door hem aangehaalde problemen, nog andere problemen kende met de Angolese autoriteiten (administratief dossier, stuk 13, vragenlijst, p.3).

Uit verzoekers verklaringen blijkt daarenboven dat zijn kennis omtrent het voorgehouden lidmaatschap van en de activiteiten voor het FLEC-FAC van zijn vader uiterst beperkt is. Uit deze verklaringen blijkt immers dat hij herhaaldelijk incoherente en uitermate vage verklaringen aflegde omtrent diens lidmaatschap, functie, activiteiten, medewerkers en netwerk en (de functie van) diens opvolger B.S. Verzoeker betwist de ter zake gedane vaststellingen niet doch tracht deze te vergoelijken door te verwijzen naar zijn jeugdige leeftijd en naar het gegeven dat zijn vader en B.S. hierover niet veel wilden zeggen. Indien zijn vader daadwerkelijk een hoge functie bekleedde binnen het FLEC-FAC mocht van verzoeker, ondanks zijn jeugdige leeftijd en zelfs indien zijn vader hierover niet veel wilde vertellen, te meer gelet op zijn verklaring steeds bij zijn vader te hebben gewoond, een meer gedegen kennis omtrent het voorgaande worden verwacht. Minstens kon worden verwacht dat hij zich hierover, wanneer hij reeds volwassen was, zou hebben geïnformeerd bij B.S. en P. nadat deze hem hielpen ontsnappen en gedurende de periode van een maand die hij na zijn ontsnapping ondergedoken zou hebben geleefd bij P. Deze personen zouden blijkens zijn verklaringen, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, immers nauw hebben samengewerkt met zijn vader en diens directe medewerkers zijn geweest. Bovendien zou zijn vader zijn opgevolgd door B.S. en zouden B.S. en P. verzoeker hebben geholpen net omdat zij zijn vader kenden en vroeger met hem samenwerkten (administratief dossier, stuk 4, p.18). Dat verzoeker zich in deze omstandigheden niet zou hebben geïnformeerd omtrent de functie en activiteiten van zijn vader, noch omtrent de functie en activiteiten van diens opvolger, is niet aannemelijk. Het is immers niet geloofwaardig dat zij hem, nadat zij het risico namen hem te helpen ontsnappen en onderdak verschaffen, hierover geen nadere informatie zouden hebben willen geven.

Verzoeker brengt daarenboven geen begin van bewijs bij aangaande zijn eigen beweerde lidmaatschap van en activiteiten voor het FLEC-FAC, dewelke nochtans de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn problemen en zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Bovendien blijkt uit zijn verklaringen en de in het administratief dossier opgenomen informatie, zoals met recht aangehaald in de bestreden beslissing, dat verzoeker aangaande zowel zijn eigen activiteiten en onmiddellijke omgeving binnen het FLEC-FAC als de organisatie in het algemeen dermate vage en foutieve verklaringen aflegde dat aan zijn vermeende lidmaatschap van en activiteiten voor deze organisatie niet het minste geloof kan worden gehecht.

Zo bleek hij inzake zijn eigen activiteiten en omgeving niet in staat om aan te geven (i) welke de volledige namen zijn van de vier andere leden van zijn eigen groep, en dit ondanks dat zij tweemaal per week zouden hebben samengezeten; (ii) wie de baas was van de voorzitter van zijn groep; (iii) waar zijn leider de pamfletten vandaan haalde die hij moest uitdelen; (iv) welke de namen waren van één of meer van de nochtans vele leden die hij zou hebben gerekruteerd voor de organisatie, en dit omdat het 'op geheime basis' zou zijn geweest.

Aangaande de organisatie in het algemeen, bleek verzoeker een frappant gebrek aan kennis te vertonen inzake de belangrijke leden en kon hij de namen van de schatbewaarder, de woordvoerder en belangrijke generaals niet geven. Tevens bleek hij, wanneer de naam van de voorzitter werd genoemd, zelfs niet te weten wat diens functie was. Voorts legde hij uiterst vage en foutieve verklaringen af omtrent de aanslag door zijn organisatie op de spelersbus van de Togoleese nationale voetbalploeg en kon hij geen toelichting verschaffen wanneer hem de naam werd verstrekt van de leider van het FLEC, die nochtans in de internationale media verscheen in het kader van voormelde aanslag. Ook over de 'military chief of staff' van het FLEC(-FAC) die, nadat hij werd ontvoerd, in maart 2011 dood werd teruggevonden in Congo bleek verzoeker niets te weten.

De voormelde vaststellingen klemmen nog des te meer daar hij een verregaand gebrek aan interesse vertoonde voor zijn problemen, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees voor vervolging nog verder ondermijnt. Ondanks dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren en daarom nood te hebben aan internationale bescherming, redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze zich informeert omtrent de evolutie van zijn problemen en de situatie in zijn land van herkomst, stelde verzoeker vanuit België immers nooit contact te hebben gehad met iemand in Cabinda en zelfs niet te hebben geprobeerd om met iemand contact te nemen. Evenmin nam hij contact op met de beweging FLEC-FAC in België of bleek hij zelfs maar te hebben getracht na te gaan of deze organisatie alhier een afdeling heeft. Evenmin bleek hij ook maar enige poging te hebben ondernomen om zich te informeren omtrent een eventueel proces of een eventuele veroordeling jegens hem. Ook over de andere leden van zijn groep bleek hij geen nieuws te hebben en hij ondernam geen pogingen om hen te contacteren of om zich, eventueel via B.S. of P., nader te informeren (*ibid.*, p.15, 20).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden politieke profiel en asielmotieven.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de *sub* 2.2.5. vastgestelde ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Inzake het bij het verzoekschrift gevoegde reisadvies (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 3), kan worden opgemerkt dat dit advies, zoals ook duidelijk blijkt uit de bewoordingen ervan waarin uitdrukkelijk rekening wordt gehouden met het gegeven dat buitenlanders een specifiek doelwit vormen voor agressie en ontvoering, is bestemd voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoe dan ook maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn politieke profiel en asielmotieven, niet aannemelijk dat hij betrokken zou geraken bij de schermutselingen waarover in dit reisadvies wordt gesproken en blijkt uit dit advies niet dat de situatie in zijn regio of land van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS